

тогава започналъ да се мисля твърдѣ много. Въ Бѣлградъ бѣше ми попадналъ на рѣка единъ романъ отъ тайни дружества: *Тайний сждѣ и свободнитѣ сждиш*. Слѣдъ него отвори ми се ищахъ, да търся да чета и други дѣла отъ тая литература на секретнитѣ дружества, като *Италианскитѣ карбонари*, *французкитѣ Карбонари* въ врѣме на осемнайсетото столѣтие и въ зачалото на 19-то, и други такива дружества отъ французската революция. Тази литература се бѣше впила съвсѣмъ въ главата ми. Азъ виждахъ, че тия дружества сж съществували при народи, които не сж били подчинени на други държави, както ний на Турция, и че тамъ сж гонили други цѣли, а особено въ срѣдний вѣкъ, въ врѣмето на *феодализма*, т. е. за сваляние на владѣтелитѣ си, за придобивание на по-голѣми национални свободи и прочее. Наконецъ заключението ми бѣше, че тѣ сж много по-удобни за освобождението на единъ потѣпканъ народъ отъ другъ чуждъ владѣтель отъ друга раса, както стоимъ ний съ турцитѣ, които сж толкова глупави и наивни, щото немогатъ да проникнатъ въ замислитѣ и намѣренията на нашия народъ, отдѣленъ отъ тѣхъ по религия, языкъ, нрави и възпитание. Такива идеи се въртѣха изъ умътъ ми и бѣха ме обсебили съвършено. Прочее азъ бѣхъ си съставилъ едно вѣтрѣшно убѣждение, което съ пропагандиране на своитѣ революционни идеи, може да обгърне цѣлия български народъ.

Така като мислихъ цѣла нощъ, и не можахъ да затворя очи, съставихъ си единъ планъ, какъ ще отговоря сутринята на Руссети за отклонение идеята му за съставяние на български волентири, а особено като знаяхъ, защо прибѣгватъ тѣ въ този случай къмъ българитѣ, че една *диверсия* срѣщу турцитѣ ще имъ бжде по-удобна, а пѣкъ тя ще бжде най-згодна за постижение на нашитѣ български цѣли.

Отидохъ на другия день при Руссети, той бѣше въ дома си. Азъ започнахъ да му говоря, че съставянието на волентири е много добра работа отъ